

Raadsbijdrage Math De Loo, GroenLinks, 11-11-2020

Voorzitter,

We leven in een rumoerige tijd.

Een tijd die we niet eerder hebben gekend.

Een tijd waarin vaste waarden en zekerheden op de tocht zijn komen te staan.

Ik prijs me dan ook gelukkig houvast te hebben aan de boodschap van GroenLinks.

Een boodschap om de bedreigingen voor het voortbestaan van moeder aarde serieus te nemen.

Een boodschap, om medemenselijkheid centraal te stellen, boven materialisme en winstbejag.

Een boodschap voor een eerlijker inkomensverdeling, waarbij niet het grootkapitaal de dienst uitmaakt.

Een boodschap, waarbij de overheid een duidelijke regierol heeft, en niet alles aan de markt overlaat.

Met die boodschap kunnen we ook de Corona-pandemie te lijf. Het virus heeft al heel veel ellende gebracht. Ons medeleven gaat uit naar al die mensen die erdoor geraakt zijn, en in pijn en verdriet zijn gedompeld. Juist daarom moeten we er nu voor elkaar zijn. Juist nu kunnen we betekenisvoller zijn dan ooit tevoren.

Het is dan ook bemoedigend, dat we overal goede initiatieven zien ontstaan: adequate beloning van zorgmedewerkers en handhavers, extra aandacht voor eenzaamheid en sociaal isolement, steun voor noodlijdende bedrijven, verenigingen en stichtingen. Ik mag hopen dat wij die initiatieven unaniem omarmen. Ongeacht wie de initiator is, zonder over elkaar heen te buitelen, zonder competitiedrang wie de eerste was, maar vooral erop gericht om in gezamenlijkheid de goede dingen te doen. GroenLinks zal zich daarbij zoals altijd laten leiden door

de inhoud, de ene keer als volger, en de andere keer in een meer leidende rol.

In dat verband wil ik mij beperken tot de moties waarvan GroenLinks de indiener is: beginnend met de motie Campagne Waterklaar en Groene Groei. Het zal niemand ontgaan zijn, hoe GroenLinks de voorbije maanden de daad bij het groene woord heeft gevoegd. Overal in de stad is de Groene gevelbrigade actief, om muren met planten te bekleden, daarmee het straatbeeld een frisser en fraaier aanzicht gevend. Het helpt bovendien tegen hittestress en zorgt voor een betere waterhuishouding. Tegelijkertijd willen wij daarmee ook de biodiversiteit een stevige steun in de rug geven.

Al met al, wat ons betreft, een sterk staaltje van klimaat adaptatie, dat navolging verdient, en via de motie oproept om daar meer werk van te maken met een campagne voor groen. Elke investering in groen is immers een investering in leefbaarheid, werkt sfeerverhogend en draagt bij aan de o zo noodzakelijke klimaatverbetering.

En daar ligt dan ook een uitgelezen kans om groen met rood te verbinden. Ik bedoel hiermee, om de sociale component beter uit de verf te laten komen. Méér nadruk bij aanbestedingen op social return, mét de extra kansen die dat biedt voor onder andere beschutte werkplekken, én versterking van het concept om bewoners te enthousiasmeren en te faciliteren bij vergroening van hun woon- en leefomgeving. Samen de schouders eronder bevordert bovendien het gevoel van onderlinge verbondenheid, het cement van onze samenleving.

Wat ons helaas vaak in de weg zit, is het gebrek aan middelen. De voorbije jaren hebben ons geleerd, wat het betekent om zonder voldoende financiële armslag te moeten regeren. Er werden tegen wil en dank forse bezuinigingen doorgevoerd, onvermijdelijk, maar o zo nodig om in beter vaarwater te komen.

Het tij lijkt nu iets te keren, maar de marges zijn nog te dun om echte slagen te kunnen maken. Er zijn te veel uitdagingen, die we niet langer voor ons uit kunnen schuiven. En dat vraagt nog eenmalig om een offer in de vorm van een geringe belastingverhoging.

Dat is echter alleen dan te billijken als we daar zorgvuldig mee omgaan, en niet onnodig geld zien weglekken.

En dat brengt mij bij de motie Lokale lasten meter. Het is ons een doorn in het oog, dat er veel geld verloren gaat aan procedures bij de belastinginning. De bureaus die op basis van no cure, no pay grof geld verdienen bezorgen een enkeling weliswaar soms een financieel voordeeltje, maar de hele gemeenschap draagt daarvan de miljoenenlast. En begrijp mij niet verkeerd: natuurlijk willen we graag, dat mensen gebruik maken van hun recht. De Lokale lasten meter kan evenwel voorkomen dat er onnodig een beroep wordt gedaan op die bureaus, door vooraf meer inzichtelijkheid te geven over vermeend voordeel.

Een andere doorn in het oog betreft de belasting op hondenbezit. Vele jaren achtereen wordt de onwenselijkheid daarvan breed erkend, maar tegelijkertijd levert de onmisbaarheid van deze belangrijke inkomstenbron een te hoge drempel om ervan af te willen zien.

Om deze discussie niet jaar na jaar te blijven voeren, zal er ergens een begin gemaakt moeten worden met de afschaffing ervan. Als afschaffing ineens financieel niet haalbaar is, laten we dan de weg van de geleidelijkheid volgen. Deze motie zet

het college ertoe aan, met een voorstel te komen tot gefaseerde afbouw.

Corona heeft de wereld veranderd, maar ook de politiek is inmiddels tot het besef gekomen dat verandering nodig is. Het was al lang tijd voor verandering, maar beter laat dan nooit. De alom geprezen marktwerking is op zijn retour, en de roep om een sterke overheid neemt toe. Het feit, dat de verkiezingsprogramma's van meerdere partijen steeds meer een sfeer ademen die geënt is op de groenrode idealen van GroenLinks, stemt ons hoopvol.

En ja, dat zijn allemaal grote thema's, maar dat zijn ook thema's die er op de kleine schaal van Sittard-Geleen toe doen. En ook daar zien we dat onze roep om verandering navolging krijgt.

Ik kom tot een afronding. Dat wil ik graag doen in een vergelijkend perspectief met de indrukwekkende overwinningsspeech van Joe Biden.

"Niet de rode staten, niet de blauwe staten, maar de verenigde staten."

Zo zou ik het ook voor Sittard-Geleen willen benaderen.

"Niet de coalitie, niet de oppositie, maar de gezamenlijke raad";

"Niet enkel Sittard, Geleen of Born, maar de hele gemeente"

SAMEN STERK